

[Bertel Dahlgaard.]

af den nuværende størrelse, når et konjunkturomslag kommer. Jeg ville gerne have lov til at tage dette som et udtryk for, at også den højtærede minister nærer denne opfattelse; ellers går jeg ud fra, at den højtærede minister ville have udtalt sig derom: Thi vi er her ved noget fundamentalt i overvejelserne også af dagens politik. Er nemlig den opfattelse rigtig, at Danmark ikke kan bære et skattebudget som det, vi har i øjeblikket, under kommende konjunkturomslag, da vil det allerede nu stille meget store krav til den danske finansminister med hensyn til at forberede en nedsættelse af skattebudgettet og gøre denne nedsættelse mulig.

Lad mig i det hele taget nu blot sige om hele dette skattespørgsmål, at det løses selvfølgelig ikke ved, at man her i tinget holder tyriske taler om mellemstandens skattekrævsler, som jeg nu igen hørte det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gøre. Det, det her drejer sig om, er konkrete ting: at kunne anvise de muligheder for besparelse, der foreligger, de muligheder for skattnedsættelse, der måtte findes i foreliggende ressourcer. Og så megen økonomisk vurderingsevne vil jeg mene jeg har, at jeg trygt kan sige, at hvis det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts militærprogram skal virkeliggøres, da bliver der ingen skattnedsættelse hverken til mellemstanden eller til andre grupper af befolkningen.

Jeg takker dernæst den højtærede handelsminister for hans redegørelse for de standende forhandlinger vedrørende Marshallhjælpen, men jeg nødes til at gøre den højtærede minister opmærksom på, at mit spørgsmål om regeringens forhandlinger med erhvervene ikke angik selve arbejdet med langtidsprogrammet, således som dette arbejde nu er foregået. Det, jeg spurgte om, og som den højtærede minister ikke kom ind på, var, i hvilket omfang der var indledet forhandlinger med erhvervene om den samlede tilrettelæggelse af de kommende års kapitalinvesteringsprogram herhjemme. Det afgørende er jo her, som jeg nævnte, at disse investeringer kommer til at foregå hovedsagelig på de områder, der øger landets produktionskraft, og ikke på områder, der tager sigte på et forbrug af sekundær betydning. Det er klart, at det her drejer

sig om forhold, som ikke kan dirigeres af regeringen, men hvor erhvervene, hvad enten det er landbruget eller industrien eller håndværket, på den mest intime måde må drages ind i en fælles forståelse af hele denne overordentlig vigtige opgave. Og det er her jeg tillader mig at spørge ministeren: Har man overhovedet påbegyndt eller tilrettelagt det arbejde, der nødvendigvis må foregå med hensyn til det kommende investeringsprogram under den nøjeste samvirken med erhvervene?

Jeg skal endvidere sige, at jeg er glad for den højtærede ministers tilsagn på regeringens vegne om at ville medvirke til at nedsætte et udvalg, et kontaktudvalg kan vi passende kalde det, der skal have til opgave at sikre den nødvendige kontakt mellem regeringen og rigsdagen under den kommende periode, hvor det kan forudses, at konjunkturændringer vil medføre hurtige og for fremtiden meget afgørende beslutninger. Det er derfor rigsdagen bør have sikkerhed for, at ikke den fremtidige udvikling foregribes, at den ikke tilrettelægges, uden at rigsdagen er medvirkende. Jeg lægger megen vægt på, at der i et sådant udvalg bliver plads for enkelte, særlig økonomisk sagkyndige, der kan bidrage til en alsidig orientering. Jeg forventer da, at den højtærede handelsminister i forbindelse med den højtærede finansminister, da det jo også vil berøre pengemæssige problemer, nu efter ministerens udtalelser snarest vil tage det fornødne initiativ i sagen.

Jeg skal endelig gøre enkelte bemærkninger til den højtærede justitsminister. Den omfattende redegørelse, som ministeren i dag har givet vedrørende forskellige retsforhold, tror jeg viser, at det var rigtigt, at tinget forleden dag vedtog at afvente ministerens redegørelse. Mange ting står nu klarere for tinget. Noget af det, der kan gøre det vanskeligt at få et helt klart overblik over, hvad der er foregået bl. a. med hensyn til Wright, Thomsen & Kier-sagen, er jo, at begivenhederne er foregået under to forskellige ministre. Det er indlysende, at beslutninger, der er taget, før den nuværende minister tiltrådte, kan denne minister ikke have noget medansvar for. Det, man med rette kan forlange af den nuværende minister, er, forekommer det mig, at han klart og konsekvent og hurtigst muligt